

TİCARİ MEVZUAT BÜLTENİ

Sayı : 6
Yıl : 1
Mayıs 2016

Ticari Mevzuatta Gelişmeler Bülteni TTK ve Diğer İlgili Mevzuat

MAYIS 2016 SAYISI

- 5 Mayıs 2016 tarih ve 29703 sayılı Resmi Gazete’de Bakanlar Kurulu’nun 2016/8706 sayılı “Kültür ve Turizm Bakanlığından Belgeli Konaklama ve Deniz Turizmi Tesislerinin İhracatçı Sayılması için Sağlamaları Gereken Döviz Miktarına İlişkin Karar”ı yayımlanmıştır. Bu karara göre 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu’nun 13 üncü maddesinde göre Bakanlar Kurulu’nca belirlenen miktar bu kapsamdaki işletmeler için 750.000 Amerikan Doları ve üzeri döviz miktarı olarak belirlenmiştir. Konuya ilişkin Tebliğ metni aşağıda yer almaktadır.

**KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞINDAN BELGELİ KONAKLAMA VE DENİZ
TURİZMİ TESİSLERİNİN İHRACATÇI SAYILMASI İÇİN SAĞLAMALARI
GEREKEN DÖVİZ MİKTARINA İLİŞKİN KARAR**

Amaç

MADDE 1- (1) Bu Kararın amacı, 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 13 üncü maddesi uyarınca ihracatçı sayılacak Kültür ve Turizm Bakanlığında belgeli konaklama işletmeleri ile deniz turizmi tesislerinin sağlamaları gereken asgari döviz miktarının belirlenmesidir.

Döviz miktarı

MADDE 2- (1) Kültür ve Turizm Bakanlığında belgeli asli fonksiyonu konaklama olan işletmeler ile Kültür ve Turizm Bakanlığında belgeli deniz turizmi tesislerinin ihracatçı sayılabilmeleri için yurt dışından 750.000. (yediyüzellibin) Amerikan Doları ve üzeri döviz miktarını sağlamaları gerekir. Bakanlar Kurulunca yeni bir miktar belirlenmedikçe mevcut miktar takip eden yıllar için de geçerlidir.

(2) Vergi kanunlarında yer alan ihracata ilişkin hükümler saklıdır.

Uygulama usul ve esasları

MADDE 3- (1) Bu Karar kapsamında Para-Kredi ve Koordinasyon Kurulunca belirlenecek devlet yardımlarının uygulanması ve takibi Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından yürütülür.

Yürürlükten kaldırılan düzenleme

MADDE 4- (1) 28/7/2009 tarihli ve 2009/15299 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Kültür ve Turizm Bakanlığında Belgeli Konaklama İşletmelerinin İhracatçı Sayılması İçin Sağlamaları Gereken Döviz Miktarına İlişkin Karar yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 5- (1) Bu Karar yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 6- (1) Bu Karar hükümlerini Kültür ve Turizm Bakanı yürütür.

- 7 Mayıs 2016 tarih ve 29705 sayılı Resmi Gazete’de Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu tarafından “ELEKTRİK PİYASASI TALEP TAHMİNLERİ YÖNETMELİĞİ” yayımlanmıştır. Bu Yönetmelik 4 Nisan 2006 tarih ve 26129 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Elektrik Enerjisi Talep Tahminleri Hakkında Yönetmelik”i yürürlükten kaldırmıştır. Konuya ilişkin Yönetmelik metni aşağıda yer almaktadır.

ELEKTRİK PİYASASI TALEP TAHMİNLERİ YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, elektrik enerjisi talep tahminlerinin oluşturulmasına ilişkin usul ve esasların belirlenmesidir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik; TEİAŞ, OSB’ler, dağıtım ve görevli tedarik şirketleri tarafından elektrik enerjisi talep tahminlerinin yapılması, değerlendirilmesi, güncellenmesi ve onaylanmasında izlenecek usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 5 inci ve 9 uncu maddeleri ile 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 9 uncu ve 20 nci maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Başkan: Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu Başkanını,
 - b) Görevli tedarik şirketi: Dağıtım ve perakende satış faaliyetlerinin hukuki ayrıştırması kapsamında kurulan veya son kaynak tedariği yükümlüsü olarak Kurul tarafından yetkilendirilen tedarik şirketini,
 - c) İlgili mevzuat: Elektrik piyasasına ilişkin kanun, yönetmelik, lisans, tebliğ, genelge ve Kurul kararlarını,
 - ç) Kanun: 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununu,
 - d) Kurul: Enerji Piyasası Düzenleme Kurulunu,
 - e) Kurum: Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunu,
 - f) Şirket: Dağıtım ve/veya görevli tedarik şirketlerini,
 - g) OSB: 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununa göre kurularak tüzel kişilik kazanmış bulunan organize sanayi bölgelerini,
 - ğ) Talep tahmin modeli: Talep tahmini çerçevesinde bilimsel yöntemler kullanılarak oluşturulacak modeli,
 - h) Talep tahmini: Dağıtım ve görevli tedarik şirketleri tarafından, belli bir zaman aralığı için farklı senaryolar çerçevesinde geleceğe dönük olarak yapılan elektrik enerjisi miktarına, puant güç talebine ve abone sayısına ilişkin tahmini,
 - ı) Tüketici grubu: Aynı hizmet standardına tabi gerçek ve tüzel kişileri,
- ifade eder.

(2) Bu Yönetmelikte geçmekle birlikte tanımlanmamış diğer terim ve kavramlar ilgili mevzuattaki anlam ve kapsama sahiptir.

İKİNCİ BÖLÜM

Talep Tahmin Yönteminin Belirlenmesi ve Veri Seti

Talep tahmin yöntemi ve esasları

MADDE 5 – (1) Dağıtım şirketleri dağıtım bölgelerine ilişkin, görevli tedarik şirketler ise enerji tedarik etmeyi planladığı son kaynak, perakende satış ve serbest tüketicilerin tüketimine ilişkin talep tahminlerini bilimsel yöntemlerle, bölgelerine özgü şartları dikkate alarak, resmi ekonomik hedefleri göz önünde bulundurarak ve gerek duyulması halinde ilgili kamu ya da özel sektör kurum ve kuruluşlarının görüşlerini de alarak yapar veya yaptırır.

(2) Talep tahminlerinin OSB'ler, dağıtım ve görevli tedarik şirketleri tarafından diğer gerçek veya tüzel kişilere yaptırılması, ilgili OSB ve şirketlerin sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.

(3) OSB, dağıtım bölgesine ilişkin talep tahminlerini resmi ekonomik hedefleri göz önünde bulundurarak hazırlamak ve bağlantı durumuna göre dağıtım şirketi veya TEİAŞ'a bildirmekle yükümlüdür.

Talep tahmini dönemi ve senaryoları

MADDE 6 – (1) Talep tahminleri, dağıtım şirketleri için gelecek on, görevli tedarik şirketleri için gelecek beş yıllık dönem için her yıl takip eden yıl birinci yıl olmak üzere yıllık bazda hazırlanır ve tahmin sonuçları düşük, baz ve yüksek senaryo şeklinde Kuruma sunulur. TEİAŞ tarafından üretim kapasite projeksiyonu ve iletim sistemi gelişim raporu ile dağıtım şirketi tarafından yatırım planı hazırlanmasında baz senaryo esas alınır.

Talep tahminine esas veri seti

MADDE 7 – (1) Talep tahminine esas veri seti; ekonomik, sosyal, demografik, iklimsel, çevresel değişkenler ve açıklanan değişkenin gerçekleşmeleri kullanılarak oluşturulur.

(2) Talep tahminine esas veri setinde, ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından yayımlanmış resmi veriler ile OSB veya ilgili şirketin kullanıcı/tüketici verileri kullanılır.

(3) Talep tahmin modelinin gerektirdiği veri setinde kullanılan verilerin talep tahmin sonucunu nasıl etkilediği, istatistiksel ve mantıksal yaklaşımlarla gerekçelendirilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İlkeler, Modelin Değerlendirilmesi ve Doğrulanması

Talep tahmininde gözetilecek ilkeler

MADDE 8 – (1) Talep tahminine esas teşkil edecek modelin oluşturulmasında modelin;

- Seçilen talep tahmin modelinin elektrik talep davranışı ile tutarlı olması,
- Bilimsel ve ekonomik olarak anlamlı açıklayıcı değişkenlerin kullanılması,
- Belirlilik katsayılarının açıklama gücü açısından yüksekliği,

ilkeleri gözetilir.

(2) Puant talep ve abone sayısına ilişkin tahminler ekonometrik bir modele dayalı olarak yapılamıyor ise, gerekçeleri belirtilir ve kullanılan tahmin yöntemi açıklanır.

(3) Talep tahmini sonuçlarında, son on yılda görülmemiş oranda bir artış ya da azalış öngörülmüş ise, söz konusu öngörünün gerekçelerinin sunulması gerekir.

Talep tahmin modelinin değerlendirilmesi ve doğrulanması

MADDE 9 – (1) Talep tahmin modelinin oluşturulmasını takiben, modelin bilimsel ve ekonomik açıdan anlamlı olup olmadığına ilişkin literatürde genel kabul görmüş testler ile seçilen farklı yöntemler çerçevesinde oluşturulan, modelin uygunluğuna yönelik gerekli diğer testler yapılarak, bu testler sonucunda gerekli görülen düzeltme ve değişiklikler yapılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Talep Tahmininin Sonuçları, Raporlanması ve Yayımlanması

Talep tahmin sonuçları

MADDE 10 – (1) Talep tahmini sonuçları;

- Dağıtım şirketleri ve görevli tedarik şirketleri tarafından hazırlanan ya da hazırlanacak model ya da modeller sonucu ulaşılan tahminleri,

- b) 28/5/2014 tarihli ve 29013 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Şebeke Yönetmeliği kapsamında üretim kapasite projeksiyonu ve iletim sistemi gelişim raporunun hazırlanmasına esas bilgileri,
- c) Dağıtım şirketi tarafından hazırlanacak olan yatırım planının hazırlanmasına esas bilgileri, içerir.

Talep tahmin raporu

MADDE 11 – (1) Talep tahmin sonuçları, talep tahmininde kullanılan veri seti ile birlikte bir rapor haline getirilir ve dağıtım şirketleri için her yılın Haziran ayının sonuna, görevli tedarik şirketleri için her yılın Aralık ayı sonuna kadar talep tahmininin ilk yılı bir sonraki yıl olacak şekilde 27/5/2014 tarihli ve 29012 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Enerji Piyasası Bildirim Yönetmeliği hükümleri kapsamında Kuruma sunulur. Dağıtım şirketleri ayrıca, bağlantı tipi, tüketici grubu ve benzeri detaylar bazında Kurum tarafından kendilerine bildirilen formatta içinde bulunulan yılı takip eden yıla ilişkin 1 yıllık talep tahminlerini Kuruma sunarlar.

(2) Talep tahmin raporunda, tahmin sonuçları ve talep tahmininde kullanılan veri setinin yanı sıra; talep tahmin modeline ilişkin varsayımlar, verilerin genel değerlendirmesi ve gerekçelendirilmesi, değişkenlerin tahmin edilmesi, testlerin yapılması, gerekli değişiklik ve düzeltmelerin eklenmesi, geleceğe yönelik farklı senaryolar kapsamında yapılan tahminler ve modellere ilişkin yorum ve değerlendirmelere ayrıntılı olarak yer verilir.

(3) Dağıtım şirketi tarafından hazırlanan talep tahmin raporu, bu Yönetmelikte yer alan usul ve esaslara uygunluk yönünden incelenir ve Kurum tarafından uygun bulunması halinde, yapılan bildirim izleyen on gün içerisinde dağıtım şirketi tarafından TEİAŞ’a gönderilir.

(4) Kurum tarafından uygun bulunmaması halinde, Enerji Piyasası Bildirim Yönetmeliği kapsamında düzeltme talep edilir. Şirket, yapılan bildirim izleyen onbeş gün içerisinde, talep tahmin raporunu yenilemek suretiyle Kuruma sunar. Gerekmesi halinde Kurum, resen talep tahmini yapabilir.

Talep tahminlerinin birleştirilmesi

MADDE 12 – (1) TEİAŞ, iletim sistemine doğrudan bağlı tüketicilere ait talep tahminlerini, dağıtım şirketlerinden gelen tahmin sonuçları ile birleştirir. TEİAŞ, Kuruma talep tahminlerine ilişkin olarak sunulacak rapor formatını oluştururken, gerekçelerini belirtmek suretiyle, dağıtım şirketlerinden talep tahmin raporuna ilişkin olarak ilave bilgi ve belge talep edebilir.

(2) TEİAŞ tarafından sonuçlandırılan talep tahminleri, her yılın 1 Kasım tarihine kadar Kuruma sunulur.

Talep tahminlerinin onaylanması ve yayımlanması

MADDE 13 – (1) TEİAŞ tarafından sonuçlandırılarak Kuruma sunulan talep tahminlerinin, Kurul tarafından onaylanması halinde, TEİAŞ'ın internet sitesinde dağıtım bölgeleri bazında ve konsolide edilmiş tablolar halinde yayımlanır. Kurul tarafından uygun bulunmaması halinde, talep tahminleri yeniden gözden geçirilmek üzere TEİAŞ'a geri gönderilir. TEİAŞ; yapılan bildirim izleyen bir ay içerisinde, talep tahminlerini yenilemek suretiyle Kuruma sunar.

(2) Talep tahminleri, her yılın 31 Aralık tarihine kadar yayımlanır.

Veri sağlama yükümlülüğü

MADDE 14 – (1) Görevli tedarik şirketleri ile organize sanayi bölgesi işletmecisi tüzel kişiler, 5 inci madde kapsamındaki yükümlülüklerinin yanında talep tahmini yapılabilmesi için gerekli olanlarla sınırlı olmak üzere, hizmet verilen tüketiciler ve katılımcılarla ilgili talep edilen verileri bölgesinde buldukları dağıtım şirketlerine talep tarihinden itibaren otuz gün içerisinde sunmakla yükümlüdür. Dağıtım şirketi bu verileri bölgesel talep tahmininde kullanır.

Gizlilik

MADDE 15 – (1) Şirketler ve TEİAŞ, bu Yönetmelik kapsamında edinilen bilgileri amacı dışında kullanamaz ve üçüncü şahıslarla paylaşamaz.

Yükümlülüklerin yerine getirilmemesi

MADDE 16 – (1) TEİAŞ, OSB’ler, dağıtım ve görevli tedarik şirketleri tarafından elektrik enerjisi talep tahminlerinin yapılması, değerlendirilmesi, güncellenmesi ve onaylanmasında izlenecek usul ve esaslara ilişkin yükümlülüklerin yerine getirilmemesi halinde Kanunun 16 ncı maddesi hükümleri uyarınca gerekli işlemler başlatılır.

Atıflar

MADDE 17 – (1) 18 inci madde ile yürürlükten kaldırılan 4/4/2006 tarihli ve 26129 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Enerjisi Talep Tahminleri Hakkında Yönetmeliğe yapılan atıflar bu Yönetmeliğe yapılmış sayılır.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 18 – (1) 4/4/2006 tarihli ve 26129 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Enerjisi Talep Tahminleri Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Son Hükümler

Yürürlük

MADDE 19 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 20 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Başkan yürütür.

- 11 Mayıs 2016 tarih ve 29709 sayılı Resmi Gazete’de Türk Akreditasyon Kurumu tarafından “TÜRK AKREDİTASYON KURUMUNCA UYGULANACAK AKREDİTASYON KULLANIM ÜCRETİ/PAYINA DAİR TEBLİĞ” yayımlanmıştır. Bu Tebliğ ile Türk Akreditasyon Kurumu tarafından akredite edilen kuruluşların 2016 yılı için ödeyecekleri akreditasyon kullanım ücreti veya paylarını belirlemek ve bunların ödenmesine ilişkin usul ve esaslar belirlenmektedir. Konuya ilişkin Tebliğ metni aşağıda yer almaktadır.

**TÜRK AKREDİTASYON KURUMUNCA UYGULANACAK AKREDİTASYON
KULLANIM ÜCRETİ/PAYINA DAİR TEBLİĞ
(TÜRKAK: 2016/1)**

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Tebliğin amacı, Türk Akreditasyon Kurumu tarafından akredite edilen kuruluşların 2016 yılı için ödeyecekleri akreditasyon kullanım ücreti veya paylarını belirlemek ve bunların ödenmesine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ, 27/10/1999 tarihli ve 4457 sayılı Türk Akreditasyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 21 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Akreditasyon kullanım ücreti/payları ve bildirim

MADDE 3 – (1) Türk Akreditasyon Kurumu tarafından akredite edilen kuruluşlar, akredite oldukları kapsamlarda yürüttükleri faaliyetleri dolayısıyla, 2016 yılı içinde elde ettikleri brüt gelirlerden (akredite kuruluşların devlete ödediği vergi ve kesinti dâhil) 4 üncü maddede belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde akreditasyon kullanım ücreti/payını Türk Akreditasyon Kurumuna beyan etmekle ve ödemekle yükümlüdür.

(2) Yurt içinde faaliyet gösteren akredite kuruluşların tamamı, 2016 yılında akreditasyon kapsamında elde ettikleri brüt gelirlerini hesaplayıp, usul ve esasları Türk Akreditasyon Kurumu

tarafından yıl sonunda, www.turkak.org.tr adresinde yayınlanan duyuruya uygun şekilde, 2017 yılı Mart ayı sonuna kadar Türk Akreditasyon Kurumuna bildirir.

(3) Yurt içinde faaliyet gösteren akredite kuruluşların bu bildirimlerini ispat eden mali belgeleri, 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununa göre yeminli mali müşavirler ya da 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 61 inci maddesinde sayılan genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin muhasebe hizmetlerini yürüten muhasebe yetkilisi tarafından imzalanıp onaylanır ve bir örneği Türk Akreditasyon Kurumuna gönderilir.

Akreditasyon kullanım ücreti/payı hesaplanması ve ödenmesi

MADDE 4 – (1) Yurt içinde faaliyet gösteren akredite kuruluşlardan;

a) Akredite oldukları kapsamlarda yürüttükleri faaliyetler dolayısıyla 2016 yılında elde ettikleri brüt gelirleri toplamı yirmi bin (20.000) Türk Lirası ve altında olanlar ile akreditasyon kapsamındaki faaliyetlerden herhangi bir gelir elde etmeyenler, gelirleri ile ilgili bildirimde bulunur, ancak akreditasyon kullanım ücreti/payı ödemez.

b) Akredite oldukları kapsamlarda yürüttükleri faaliyetler dolayısıyla 2016 yılı içinde elde ettikleri brüt gelirlerinin toplamı yirmi bin (20.000) Türk Lirasının üzerinde olanlar, brüt gelirlerinin toplamı üzerinden binde altı (%0,6) oranında hesaplanacak payı, izleyen yılın Mart ayı sonuna kadar Türk Akreditasyon Kurumunun bildireceği banka hesap numaralarına öder.

(2) Yurt dışında faaliyet gösteren akredite kuruluşlar ise, akreditasyon kullanımı ile ilgili herhangi bir bildirimde bulunmaz ve kullanım ücreti/payı ödemez.

(3) Yurt içinde faaliyet gösteren kuruluşların kullanım ücreti/payı ile ilgili bildirim yapmaması ya da hesaplanan ücret ve payı süresi içerisinde Türk Akreditasyon Kurumu hesaplarına yatırmaması halinde, kuruluş hakkında hem yasal takip işlemi hem de akreditasyonun askıya alınması işlemi başlatılır.

Yürürlük

MADDE 5 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 6 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Türk Akreditasyon Kurumu Yönetim Kurulu yürütür.

- 21 Mayıs 2016 tarih ve 29718 sayılı Resmi Gazete’de Gümrük ve Ticaret Bakanlığı tarafından “ESNAF VE SANATKÂR İLE TACİR VE SANAYİCİYİ BELİRLEME KOORDİNASYON KURULU KARARI 2” yayımlanmıştır. Bu Karar ile 13 Haziran 2007 tarih ve 26551 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 1 No’lu Koordinasyon Kurulu Kararı yürürlükten kaldırılmıştır. Konuya ilişkin Karar metni aşağıda yer almaktadır.

**ESNAF VE SANATKÂR İLE TACİR VE SANAYİCİYİ BELİRLEME
KOORDİNASYON KURULU KARARI
KARAR NO: 2**

MADDE 1 – 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanununun 63 üncü maddesi gereğince Kurulumuzca; tespit edilen “Esnaf ve Sanatkâr Meslek Kolları” ilişik listede gösterilmiştir.

MADDE 2 – Bu listede yer alıp da 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununa, 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununa, 7/6/2005 tarihli ve 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanununa göre esnaf ve sanatkâr tanımı dışında kalanlar ile sanayici ve tacir tanımı içinde yer alanlar, esnaf ve sanatkâr sayılmaz.

MADDE 3 – Bu listede yer alan meslek kollarına giren esnaf ve sanatkârların kullanabilecekleri Türkiye İstatistik Kurumu tarafından ilan edilen NACE Rev.2 (Altılı Düzey) Ekonomik Faaliyet Sınıflamasında belirlenen faaliyet kodları Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Esnaf ve Sanatkârlar Genel Müdürlüğü tarafından bu kararın yayınlanmasını takip eden 6 ay içinde belirlenir.

MADDE 4 – 13/6/2007 tarihli ve 26551 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 1 No’lu Koordinasyon Kurulu Kararı yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 5 – Bu Karar yayımı tarihinden 6 ay sonra yürürlüğe girer.

- 24 Mayıs 2016 tarih ve 29721 sayılı Resmi Gazete’de Gümrük ve Ticaret Bakanlığı tarafından “D-8 ÜYESİ DEVLETLER ARASINDA TERCİHLİ TİCARET ANLAŞMASI ÇERÇEVESİNDEKİ TİCARETTE EŞYANIN TERCİHLİ MENŞEİNİN TESPİTİ HAKKINDA YÖNETMELİK” yayımlanmıştır. Bu Yönetmelik ile D-8 üyesi devletler arasındaki Tercihli Ticaret Anlaşmasına İlişkin Menşe Kurallarının uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar düzenlenmektedir. Konuya ilişkin Yönetmelik metni aşağıda yer almaktadır.

**D-8 ÜYESİ DEVLETLER ARASINDA TERCİHLİ TİCARET ANLAŞMASI
ÇERÇEVESİNDEKİ TİCARETTE EŞYANIN TERCİHLİ
MENŞEİNİN TESPİTİ HAKKINDA YÖNETMELİK
BİRİNCİ BÖLÜM**

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, 18/04/2011 tarihli ve 2011/1681 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile onaylanan D-8 Üye Devletleri Arasında Tercihli Ticaret Anlaşması eki D-8 Üyesi Devletler Arasında Tercihli Ticaret Anlaşmasına (TTA) ilişkin Menşe Kurallarının uygulanmasına dair usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, D-8 Üyesi Devletler Arasında Tercihli Ticaret Anlaşmasına (TTA) ilişkin Menşe Kurallarının uygulanmasına dair usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 3/6/2011 tarihli ve 640 sayılı Gümrük ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesi ile bu Yönetmeliğin 1 inci maddesinde belirtilen D-8 Üye Devletleri Arasında Tercihli Ticaret Anlaşması eki D-8 Üyesi Devletler Arasında Tercihli Ticaret Anlaşmasına (TTA) ilişkin Menşe Kurallarına dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte yer alan;

- a) Anlaşma: D-8 Üye Devletleri Arasında Tercihli Ticaret Anlaşmasını,
- b) Armonize Sistem: 10 Kasım 1988 tarihli ve 3501 sayılı Kanunla katılmamız uygun bulunan Uyumu Sağlanmış (Armonize) Mal Tanımı ve Kodlama Sistemi Hakkında Uluslararası Sözleşmede belirtilen şekilde ve Sözleşmenin ekinde yer alan pozisyonları, alt pozisyonları ve bunlara ait sayısal kodları, Bölüm, Fasil ve Alt Pozisyon Notlarını ve Armonize Sistemin yorumu ile ilgili Genel Kuralları kapsayan Nomanklatürü,
- c) Bakanlık: Gümrük ve Ticaret Bakanlığını,
- ç) CIF kıymeti: İthalat limanında eşyanın taşıyıcıdan boşaltıldığı sırada eşyanın bedeli, eşyanın varış limanına teslim edilmesi için gereken navlun ve sigorta dahil olmak üzere eşya için ihracatçıya gerçekte ödenen veya ödenebilecek fiyatı,
- d) Eşya: Hem girdileri hem de ürünleri,
- e) Etkisiz unsurlar:
 - 1) Yakıt ve enerji,
 - 2) Alet, kalıp ve şekiller,
 - 3) Bina ve ekipmanların bakımında kullanılan parça ve maddeler,
 - 4) Yağ, gres, birleştirici maddeler ve üretimde veya bina ve ekipmanların işletilmesinde kullanılan diğer maddeler,
 - 5) Eldivenler, gözlükler, ayak giyecekleri, elbise, güvenlik ekipmanları ve donanımları,
 - 6) Eşyanın test edilmesi veya incelenmesi amacıyla kullanılan ekipman, aygıt ve donanımları,
 - 7) Katalizör ve solventler,
 - 8) Eşyaya dahil edilmeyen ancak eşyanın üretiminde kullanılmasının üretimin bir parçasını teşkil ettiği makul olarak ispatlanabilecek diğer tüm eşya, dahil olmak üzere bir eşyanın üretiminde, test edilmesinde veya muayenesinde kullanılan fakat fiziki olarak eşyaya dahil edilmemiş bir eşyayı veya eşyanın üretimiyle bağlantılı binaların bakımı veya ekipmanın işletimi ile ilgili bir eşyayı,
- f) Fabrika çıkış fiyatı: Ürün için nihai işçilik veya işlemin gerçekleştirilmesini üstlenen imalatçıya fabrika çıkışı itibarıyla ödenen, kullanılan bütün girdi fiyatlarının dâhil edilmiş olduğu elde edilmiş ürünün ihracında geri ödenen veya ödenecek yurtiçi vergilerin tenziliyle bulunan fiyatı,

- g) Girdi: Ürün imalatında kullanılan herhangi bir madde, parça, aksam, yarı mamul ve/veya diğer eşyaya fiziken dahil edilmiş veya diğer eşyanın üretim sürecine dahil edilmiş eşyayı,
- ğ) Gümrük kıymeti: İthalat ülkesine ihraç amaçlı satışlarda diğer tahsil edilebilir vergiler ve ödenen miktarlar da dâhil olmak üzere eşya için gerçekte ödenen veya ödenebilir kıymet olan ithal eşyasının satış bedelini, eşyanın satış bedeline göre belirlenemediği hallerde,
- 1) Aynı eşyanın satış bedeli yöntemi kullanılarak belirlenen bedeli,
 - 2) Benzer eşyanın satış bedeli yöntemi kullanılarak belirlenen bedeli,
 - 3) İndirgenmiş kıymet yöntemi kullanılarak belirlenen bedeli,
 - 4) Hesaplanmış kıymet yöntemi kullanılarak belirlenen bedeli,
 - 5) Son yöntem kullanılarak belirlenen bedeli,
- h) Menşe İspat Belgesi: Eşyanın Anlaşma kapsamında menşeli olduğunu ispat etmek üzere düzenlenen ve bir örneği ekte yer alan D-8 Menşe İspat Belgesini,
- ı) Menşeli olmayan girdi: Üretimde kullanılan, menşe ülkesi Anlaşmaya taraf ülkeler dışındaki bir ülke olan veya menşei belirlenemeyen her türlü girdiyi,
- i) Sevkiyat: Bir ihracatçıdan bir alıcıya aynı anda gönderilen ya da ihracatçıdan alıcıya sevkinde tek bir sevk evrakı kapsamında yer alan veya böyle bir evrakın olmaması halinde tek bir fatura kapsamına giren ürünleri,
- j) Sınıflandırılmış: Ürün veya girdilerin belirli bir pozisyon altında sınıflandırılmasını,
- k) Taraf ülke: D-8 Üye Devletleri Arasında Tercihli Ticaret Anlaşması'nı onaylamış ülkelere biri olarak;
- Türkiye Cumhuriyeti,
Endonezya Cumhuriyeti,
İran İslam Cumhuriyeti,
Malezya,
Nijerya Federal Cumhuriyeti,
Pakistan İslam Cumhuriyeti,
- l) Ülkeler: Karasularını da kapsayacak şekilde taraf ülke topraklarını,
- m) Üretim: İmal etmek, üretmek, monte etmek, işlemek, yetiştirmek, büyütme, beslemek, madencilik, özünü çıkartmak, hasat etmek, balıkçılık, tuzakla avlamak, bir araya getirmek, toplayıcılık, avcılık ve yakalamak da dahil olmak üzere eşya elde etme yöntemlerini,

n) Ürün: Bilahare başka bir imalat işleminde girdi olarak kullanılması söz konusu olsa bile imal edilmiş ürünü,
ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Menşeli Ürün Kavramının Tanımı ve Koşulları

Menşeli ürünler

MADDE 5 – (1) 14 üncü maddede belirtilen sevkiyat hükümlerine uygun olarak bir taraf ülkeden diğer taraf ülkeye ihraç edilen aşağıda belirtilen ürünler, taraf ülkelerden biri menşeli kabul edilerek Anlaşma kapsamındaki tercihli tavizden yararlanırlar:

- 6 ncı maddede belirtildiği ve tanımlandığı şekilde, tamamen elde edilmiş veya üretilmiş ürünler.
- 7 nci maddede belirtilen şartları karşılamak kaydıyla, tamamen elde edilmemiş veya üretilmemiş ürünler.

Tamamen üretilmiş veya elde edilmiş ürünler

MADDE 6 – (1) Aşağıdaki ürünler tamamen bir taraf ülkede üretilmiş veya elde edilmiş kabul edilir:

- O taraf ülkede hasat edilen, toplanan veya harmanlanan bitki ve bitkisel ürünler.
- O taraf ülkede doğmuş ve yetiştirilmiş canlı hayvanlar.
- O taraf ülkede doğmuş ve yetiştirilmiş canlı hayvanlardan elde edilen ürünler.
- O taraf ülkede avcılık, tuzakla avcılık, balıkçılık, su ürünleri yetiştiriciliği, toplayıcılık veya yakalama yoluyla elde edilen ürünler.
- O taraf ülkenin topraklarından, sularından, deniz yataklarından veya deniz yataklarının altından çıkarılan ancak (a) ve (ç) bentlerinde belirtilen ürünlere dahil olmayan mineral ürünler ve diğer doğal maddeler.
- Uluslararası hukuka göre işletme hakkı bulunması koşuluyla taraf ülkenin karasuları dışındaki sulardan, deniz yataklarından veya deniz yataklarının altından çıkartılan ürünler.
- Bir taraf ülkeye kayıtlı veya söz konusu taraf ülkenin bayrağı altında seyreden gemilerle açık denizden elde edilen balıkçılık ürünleri ve diğer denizcilik ürünleri.

g) Bir taraf ülkeye kayıtlı veya söz konusu taraf ülkenin bayrağı altında seyreden fabrika gemilerinin bordasında münhasıran (f) bendinde belirtilen ürünlerden işlenen ve/veya üretilen eşya.

ğ) Bir taraf ülkede esas amacını daha fazla sürdürmemeyen ve yenilenmesi veya tamiri mümkün bulunmayan ve sadece imha edilmeye veya hammaddelerin bir kısmının geri kazanılmasına veya geri dönüşümüne müsait kullanılmış ürünler.

h) Taraf ülkede yapılan imalat işlemleri sonucu ortaya çıkan atık ve hurdalar.

ı) Münhasıran (a) ila (h) bentlerinde tanımlanan ürünlerden bir Taraf ülkede elde edilen veya üretilen eşya.

(2) Birinci fıkranın (f) ve (g) bentlerinde belirtilen gemiler veya fabrika gemileri terimi sadece aşağıda belirtilen gemi ve fabrika gemileri için uygulanır:

a) Taraf ülkede kayıtlı veya tescilli olanlar,

b) Taraf ülkelerden birinin bayrağı altında seyredenler,

c) En az yüzde 50'si bir taraf ülke vatandaşlarına ait olanlar veya yönetim merkezi bu taraf ülkelerden birinde bulunan, müdür veya müdürleri, Yönetim Kurulu veya Denetleme Kurulu Başkanı ve bu kurullar üyelerinin çoğunluğunun bir taraf ülke vatandaşı olan ve ilave olarak, ortaklık veya limited şirket durumunda, sermayesinin en az yarısı o taraf ülkeye veya söz konusu taraf ülkenin kamu kuruluşları ya da vatandaşlarına ait olanlar.

Tamamen üretilmemiş veya elde edilmemiş ürünler

MADDE 7 – (1) 5 inci maddenin birinci fıkrasının (b) bendinin uygulanması bakımından bir ürün, o ürünün fabrika çıkış fiyatının en az %40'lık bir kısmı bir taraf ülke menşeli olması kaydıyla menşeli olarak kabul edilir.

(2) Birinci fıkra kapsamında bir taraf ülke menşeli girdilerin yüzdesinin hesaplanmasında aşağıda belirtilen yöntem uygulanır:

Fabrika Çıkış Fiyatı - Menşeli Olmayan Girdilerin Kıymeti

_____ x 100 ≥ %40

Fabrika Çıkış Fiyatı

(3) Menşeli olmayan girdilerin kıymeti:

- Girdilerin ithalatı esnasındaki CİF Kıymeti veya
- İşçilik veya işlemin yapıldığı Taraf ülkede menşei belli olmayan girdiler için ödenen tespiti mümkün ilk fiyattır.

Menşe kümülasyonu

MADDE 8 – (1) 5 inci maddede belirtilen koşulları karşılayan ve Anlaşma kapsamındaki tercihli rejimden yararlanmaya ehil bir nihai ürün için bir taraf ülkede girdi olarak kullanılan ürünler, nihai üründeki taraf ülkeler menşeli toplam içeriğin %40'dan az olmaması kaydıyla, nihai ürünün işçilik veya işleminin gerçekleştirildiği taraf ülke menşeli olarak kabul edilirler.

Yetersiz işçilik veya işlemler

MADDE 9 – (1) 6 ncı, 7 nci veya 8 inci maddelerde belirtilen koşullar yerine getirilmiş olsun veya olmasın, aşağıda belirtilen işlemlerin menşeli ürün statüsü vermede yetersiz işçilik veya işlem oldukları kabul edilir:

- Nakliye ve depolama esnasında ürünlerin iyi koşullarda muhafaza edilmesini sağlamaya yönelik faaliyetler (kurutma, dondurma, tuzlu suda bekletme, havalandırma, yayma, soğutma, tuza, sülfür dioksit veya diğer sulu çözeltilere yatırma, hasar görmüş parçalardan ayırma ve benzeri işlemler).
- Tozdan arındırma, eleme, kalburdan geçirme, sıraya koyma, tasnifleme, eşleştirme (maddelerden setler oluşturma dahil), yıkama, boyama, kesmeyi içeren basit işlemler.
- Ambalaj değişikliği ve sevkiyata konu eşyanın ayrılması ve birleştirilmesi.
- Basit kesme ve dilimleme.
- Ürün veya paketler üzerine marka, etiket ve diğer benzeri ayırt edici işaretleri yapıştırma.
- Yeniden paketleme veya şişeleme, beherlere koyma, torbalama, kutulama, karton veya tahta üzerine yerleştirme ve tüm diğer paketleme işlemleri.
- Farklı türde olmalarına bakılmaksızın ürünlerin basit karıştırılma işlemleri.
- Tamamlanmış bir ürün oluşturmak üzere parçaların basit montajı.
- Demonte etme.
- Hayvan kesimi.

- ı) Sadece suyla veya eşyanın niteliklerini maddesel olarak değiştirmeyen diğer maddelerle seyreltme.
- i) Dokuma kumaşları ütüleme veya presleme.
- j) Tahıl ve pirinci kabuklarından ayırma, kısmi veya tam ağartma, parlatma ve perdahlama.
- k) Şeker renklendirme veya şeker topraklarını biçimlendirme işlemleri.
- l) Meyvelerin, kuruyemişlerin ve sebzelerin kabuklarını soyma, zarlarını ayıklama, çekirdeklerini çıkarma.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Eşyanın Sınıflandırılması, Aksesuarlar, Yedek Parçalar, Aksam ve Etkisiz Unsurlar

Eşyanın sınıflandırılması

MADDE 10 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında eşya, girdi ve ürünler Armonize Sistemin Genel Yorum Kurallarına göre sınıflandırılır.

(2) Bir taraf ülkede, gümrük vergilerinin hesaplanmasında, ambalaj üründen ayrı olarak muameleye tabi tutuluyorsa, Anlaşma kapsamında o ülkeye yapılan ithalatlarda da ambalajın menşei üründen ayrı olarak tespit edilebilir.

(3) İkinci fıkra hükümlerinin uygulanmadığı hallerde ambalaj, ürünün menşeinin belirlenmesi açısından dikkate alınmaz.

(4) Bir ürünün münhasıran nakliyesi için kullanılan ambalaj malzemesi ve konteyner, ürünün menşeinin belirlenmesinde dikkate alınmaz.

Aksesuarlar, yedek parçalar ve aksam

MADDE 11 – (1) Bir ürünle birlikte teslim edilen aksesuarlar, yedek parçalar, aksam ve talimatname veya diğer bilgilendirme materyallerinin menşei, söz konusu unsurların eşyayla birlikte sınıflandırılması ve ithalatçı taraf ülke tarafından gümrük vergilerinin tahsil edilmesi kaydıyla, eşyanın menşeinin tespit edilmesinde dikkate alınmaz.

(2) Bir cihaz, makine, alet veya aracın beraberinde teslim edilen, normal olarak bir cihazın bölümü durumundaki ve fiyata dâhil edilmiş bulunan ve bu nedenle ayrıca fatura edilmemiş olan

aksesuarlar, yedek parçalar ve aksam, söz konusu cihaz, makine, alet veya araç içinde mütalaa edilir.

Etkisiz unsurlar

MADDE 12 – (1) Bir ürünün menşeli olup olmadığını belirlemek için etkisiz unsurların veya ürünün imalatında kullanılmış olmakla birlikte ürünün içerisinde kalmayan veya ürünün bir parçasını oluşturmayan girdilerin menşei dikkate alınmaz.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ülkesel Gereklilikler

Ülkesellik ilkesi

MADDE 13 – (1) İkinci ve üçüncü bölümde yer alan menşe statüsü kazandırılmasına ilişkin koşullar, taraf ülkelerden birinde kesintisiz olarak yerine getirilir.

(2) Taraf ülkelerden birinden başka bir ülkeye ihraç edilmiş olan menşeli eşyanın geri gelmesi halinde, geri gelen eşyanın ihraç edilen eşya ile aynı olduğu, söz konusu ülkede bulunma veya ihraç edilme esnasında iyi koşullarda muhafaza edilmeleri için gerekli olanların ötesinde herhangi bir işleme tabi tutulmadığı hususları gümrük idarelerini tatmin edecek şekilde ispat edilmediği takdirde menşeli olmadığı kabul edilir.

Doğrudan sevkiyat

MADDE 14 – (1) Anlaşma kapsamında sağlanan tercihli muamele, sadece bu Yönetmeliğin gerekliliklerini yerine getirmiş taraf ülkeler arasında doğrudan nakledilen ürünler için uygulanır.

(2) Üçüncü ülkelerde aktarma yapıp yapılmadığına veya geçici olarak depolanıp depolanmadığına bakılmaksızın, aracı niteliğindeki bir veya daha fazla üçüncü ülke üzerinden transit edilen ürünler;

a) Bu transit geçişin, coğrafi nedenlerle veya münhasıran nakil koşullarının değerlendirilmesi suretiyle haklı görülmesi,

b) Ürünlerin söz konusu ülkelerde ticaret veya tüketime konu olmamaları,

c) Ürünlerin boşaltma, tekrar yükleme veya iyi koşullarda muhafaza edilmeleri için gerekli olanların dışında herhangi bir işleme tabi tutulmamaları,

halinde ihracatçı taraf ülkeden doğrudan nakledilmiş sayılır.

(3) İkinci fıkrada yer alan koşulların yerine getirildiğinin ithalatçı ülkenin gümrük yetkililerine ispatı, aşağıdaki belgelerden birinin ibrazı yoluyla yapılır:

- Ürünün, ihracatçı ülkeden transit ülkesi aracılığıyla geçişini kapsayan konşimento veya tek taşıma belgesi.
- (a) bendinde belirtilen belgelerin temin edilememesi halinde herhangi bir nevide ikame kanıtlayıcı belgeler.

Sergiler

MADDE 15 – (1) Taraf ülkelerin birinden bir başka ülkeye sergilenmek üzere gönderilen ve sergi sonrasında diğer taraf ülkeye ithal edilmek üzere satılan menşeli ürünler, gümrük idarelerinin;

- Bir ihracatçının bu ürünleri bir taraf ülkeden serginin yapıldığı ülkeye nakletmesi ve orada sergilemesi,
 - Ürünlerin aynı ihracatçı tarafından diğer taraf ülkedeki bir kimseye satıldığı veya tasarrufuna verildiği,
 - Ürünlerin sergi süresi içinde veya sergiden hemen sonra sergilenmek üzere gönderildiği durumunu koruyarak sevk edildiği,
 - Ürünlerin sergilenmek üzere gönderildikleri andan itibaren bu sergide teşhir edilmek dışında başka bir amaçla kullanılmadığı,
- hususlarında tatmin edilmesi kaydıyla ithallerinde Anlaşma kapsamındaki tercihli rejimden yararlanır.

(2) Bu Yönetmelik hükümlerine uygun olarak düzenlenen veya hazırlanan D-8 menşe ispat belgesi, normal usullere uygun olarak ithalatçı ülke gümrük yetkililerine ibraz edilir. Bu belge üzerinde serginin adı ve adresi belirtilir. Gerektiği takdirde ürünlerin sergilenmelerine ilişkin koşullar hakkında ek kanıtlayıcı belgeler istenebilir.

(3) Özel amaçla yabancı ürün satmak üzere kurulmuş işyeri veya mağazalarda düzenlenmemiş olan, süresi zarfında eşyanın gümrük denetimi altında kaldığı her türlü ticaret, sanayi, tarım ve el sanatları sergi, fuar veya benzeri umumi gösterilere birinci fıkra hükümleri uygulanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Eşyanın Menşeinin İspatı, Menşe İspat Belgesinin Düzenlenmesi ve Vize İşlemleri

Menşe İspat Belgesi

MADDE 16 – (1) Taraf ülkelerden biri menşeli ürünler, ithal edilmeleri esnasında bir örneği ekte yer alan D-8 Menşe İspat Belgesinin ibrazı üzerine Anlaşmadan yararlanır.

Menşe İspat Belgesinin şekli, basımı ve dağıtılması

MADDE 17 – (1) Menşe İspat Belgesi ve Başvuru Formu, ekte yer alan basım talimatına ve örneğe uygun olarak ve seri numaraları verilerek Bakanlık veya Bakanlıkça yetkilendirilen kuruluşlarca bastırılır ve ihtiyaca göre dağıtılır.

(2) Menşe İspat Belgesi yalnızca ihracatçı veya ihracatçının gümrük beyannamesini imzalamakla yetkili kanuni temsilcisi tarafından, Menşe İspat Belgesi ile Menşe İspat Belgesi başvuru formunun bu Yönetmeliğe uygun olarak doldurulması suretiyle yazılı başvurusu üzerine düzenlenir.

Menşe İspat Belgesi düzenlenme işlemleri

MADDE 18 – (1) İhracatçılar veya yetkili kanuni temsilcileri Menşe İspat Belgesi ve Menşe İspat Belgesi başvuru formlarını, bu belgelerin arka sayfasında yazılı kurallara uygun olarak doldurur.

(2) Bu maddenin birinci fıkrası hükümlerine göre;

a) Belgeler, İngilizce dilinde ihracatçı ülkenin ulusal mevzuat hükümleri çerçevesinde doldurulur.

b) Belgeler, yazı makinesi veya elle doldurulabilir. Elle doldurulmaları halinde mürekkepli kalem ve matbaa harfleri kullanılır.

c) Belge üzerinde silinti ve birbirini üzerine yazılmış sözcük ve ilaveler bulunamaz ve değişiklikler doğru olmayan kayıtların üzeri çizilerek gerekli düzeltmelerin eklenmesi suretiyle yapılır. Bu şekilde yapılan düzeltmelerin belgeyi düzenleyen kişi tarafından paraflanması ve taraf ülke yetkili makamları tarafından tasdik edilmesi gerekir.

ç) Belgelerde kayıtlı her bir maddeye sıra numarası verilir ve madde aralarında boşluk bırakılmaz. Son kaydın hemen altına sonradan bir ilave yapılmasını önlemek üzere yatay bir çizgi çekilerek kullanılmayan yerler çapraz bir çizgiyle iptal edilir.

d) Belgelerde kayıtlı eşyanın, tanınmalarına olanak verecek kesinlikte ve ticari deyimleri ile hiçbir tereddüde yer vermeyecek açıklıkta cins, nevi, nitelik, AS Kodu ve miktar olarak ayrıntılı bir biçimde beyan edilir.

(3) İhracatçılar veya yetkili kanuni temsilcileri, Menşe İspat Belgesi başvuru formlarının arka yüzünde yer alan İhracatçı Beyanında belirtilen hususları yer ve tarih belirterek imzalar.

İhracatçının ibraz yükümlülüğü

MADDE 19 – (1) Menşe İspat Belgesi düzenlenmesi için başvuruda bulunan ihracatçı, bu belgeleri düzenleyecek gümrük idarelerinin veya Bakanlıkça yetkilendirilen kişi veya kuruluşların talep edebileceği, söz konusu ürünün menşe statüsü ile bu Yönetmeliğin diğer hükümlerinin yerine getirilmiş olduğunu tevsik eden her türlü bilgi ve belgeyi vermekle yükümlüdür.

(2) Bu amaçla, gümrük idaresi ihracatçının hesaplarında denetleme yapma veya gerekli görülen başka herhangi bir kontrol hakkına sahiptir.

Başvurunun değerlendirilmesi

MADDE 20 – (1) İhracatçılar veya yetkili kanuni temsilcileri tarafından 18 inci madde hükümlerine uygun olarak doldurulan ve imzalanan başvuru formları ile belgeler gümrük idarelerine veya Bakanlıkça yetkilendirilen kişi veya kuruluşlara verilir.

(2) Gümrük idareleri veya Bakanlıkça yetkilendirilen kişi veya kuruluşlar, başvuru formları ile Menşe İspat Belgesinin kurallara uygun olarak doldurulup doldurulmadığını kontrol edip belgede kayıtlı eşyanın 5 inci veya 8 inci madde hükümleri gereğince Türkiye menşeli olduğu veya sayıldığı hususunda, ihracata ait diğer evrakı da inceleyerek kesin bir kaniya vardıktan sonra gerekli işlemleri tamamlar.

Menşe İspat Belgesinin gümrük idaresince incelenmesi

MADDE 21 –(1) Gümrük idareleri, 20 nci madde hükümleri çerçevesinde başvurunun değerlendirilmesini müteakip;

a) Menşe İspat Belgesinin bu Yönetmelikteki şartlara uygun olup olmadığını, özellikle ürünün tanımı için ayrılmış bulunan boşluğun her türlü sahte ilaveler yapılması imkânını ortadan kaldıracak şekilde doldurulup doldurulmadığını,

b) İhraç konusu eşyanın cins, nevi, nitelik ve miktar itibarıyla dolaşım belgesindeki kayıtlara uygun olup olmadığını,

c) İhraç konusu eşyanın menşeli olduğunu veya sayıldığını,

ürün ve imalatında kullanılan girdilere ait diğer evrakın yanı sıra, nakliyeciler tarafından verilen kara, demiryolu, hava ve deniz taşımalarına ilişkin konşimento, manifesto, yük senetleri, fatura ve beyannameye eklenen diğer belgeleri ve gerektiğinde muhasebe kayıt ve defterlerini incelemek ve ihraç konusu eşyayı 7/10/2009 tarihli ve 27369 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gümrük Yönetmeliğindeki esaslara göre muayene etmek suretiyle kontrol eder.

(2) Bu şekilde Menşe İspat Belgesinin kontrolü yapıldıktan sonra 22 nci madde hükümleri uyarınca vize işlemine geçilir.

Menşe İspat Belgesinin vize edilmesi

MADDE 22 – (1) İhracatçılar tarafından vize edilmek üzere ibraz olunan, usulüne uygun olarak doldurulmuş Menşe İspat Belgesi, 20 ve 21 inci maddeler uyarınca yapılacak değerlendirme ve incelemelerin uygun sonuç vermesi halinde gümrük idarelerince vize edilir.

(2) Menşe İspat Belgesinin gümrük idaresince vize edilmesini talep etme hakkı, bizzat ihracatçıya veya gümrük beyannamelerini imzalamaya yetkili kanuni temsilcisine aittir. Yetkili olmayan kişiler tarafından yapılan vize talepleri, gümrük idaresince reddedilir.

(3) Menşe İspat Belgesinin gümrük vizesine ayrılmış (11) numaralı kutusunun doğru olarak ve noksansız doldurulması şarttır. Yanlış veya noksan yapılan vize işlemi belgeyi geçersiz kılar ve sonradan kontrol sebeplerinden birini teşkil eder.

(4) Gümrük idareleri, Menşe İspat Belgesindeki (11) numaralı vize kutusuna; gümrük beyannamesinin tarihi, sayısı ve gümrük idaresinin açık posta adresini, yazı makinesi veya mürekkepli kalemle ve matbaa harfleriyle okunabilecek şekilde olmasına özen göstererek yazar ve idarenin okunabilir mührünü işaretli bölümdeki yere basarak, tarih, imza ve kaşe koymak suretiyle vize işlemini tamamlar.

(5) Menşe İspat Belgesi Anlaşma ile sağlanan tercihli ticarete yazılı delil olarak ancak gümrük idaresinin vizesi ile hüküm ifade edeceğinden, düzenlenme işlemi vize ile tamamlanmış olur.

(6) Düzenlenen Menşe İspat Belgesi fiili ihraç gerçekleştiği veya kesinleştiği anda ihracatçıya verilmek üzere hazır bulundurulur.

(7) Menşe İspat Belgesi biri beyaz üzerine yeşil meneviş zeminli, dördü beyaz olan beş nüshalık takım halinde düzenlenir. Gümrük idareleri, ihracatın gerçekleşmesinden sonra Menşe İspat Belgelerinin ithalatçı gümrük idaresine ibraz edilecek yeşil renkte zemini olan ilk nüshası ile ihracatçıda kalacak beyaz nüshayı ihracatçıya verirler. Gümrük İdareleri, kalan beyaz renkli nüshalardan birini alıkoyar ve diğer nüshayı, ihracatı takip eden ilk iş günü içinde teyit nüshası olarak alıkonulmak üzere ilgili kişi veya kuruluşa gönderirler.

ALTINCI BÖLÜM

Menşe İspat Belgesinin Sonradan Verilmesi, İkinci Nüsha Düzenlenmesi ve Değiştirilmesi

Menşe İspat Belgesinin sonradan verilmesi

MADDE 23 – (1) 22 nci madde hükümlerine istisna olarak, Menşe İspat Belgesi hata, istenmeyerek yapılan ihmal veya özel durumlar nedeniyle ihraç anında düzenlenmemiş olması veya Menşe İspat Belgesinin düzenlenmiş, ancak teknik nedenlerle ithalatta kabul edilmemiş olduğu hususu, gümrük idarelerine veya Bakanlıkça yetkilendirilen kişi veya kuruluşlara tatmin edici bir şekilde ispat edilmesi halinde, ürünün sevkiyat tarihinden itibaren altı ayı geçmemek kaydıyla sonradan düzenlenebilir.

(2) Birinci fıkrada belirtilen durumlarda bizzat ihracatçı veya gümrük beyannamelerini imzalamaya yetkili kanuni temsilcisi eşyanın cinsi, nevi, niteliği ve miktarını, ambalaj şeklini, marka ve

numaralarını, işaretlerini, çıkış işleminin yapıldığı gümrük idaresinin adını, gümrük beyannamesinin tarih ve sayısını belirterek yazılı talepte bulunur. Söz konusu eşya için ihraç sırasında Menşe İspat Belgesi verilmediğini veya Menşe İspat Belgesinin taraf ülke yetkili makamlarınca teknik nedenlerle kabul edilmediğini sebepleri ile birlikte yazılı olarak beyan eder. Usulüne uygun olarak doldurulmuş Menşe İspat Belgesi ve başvuru formunu imzalayıp talep yazısına ekler.

(3) Bu maddede belirtilen şartları yerine getiren ihracatçının veya gümrük beyannamelerini imzalamaya yetkili kanuni temsilcisinin talebi, ilgili gümrük idareleri veya Bakanlıkça yetkilendirilen kişi veya kuruluşlar tarafından incelenir. Söz konusu ihraç eşyasına ait gümrük beyannamesi ve ekleri diğer evrak ile varsa bu işleme dair dosyaların incelenmesi ve kontrolü sonucunda, ihracatçının beyanına tamamen uygun olduğu anlaşıldığı takdirde Menşe İspat Belgesi verilir ve vize edilir.

(4) İhracattan sonra verilen Menşe İspat Belgesinin (6) numaralı Gözlemler başlıklı kutusuna, belgenin sonradan verildiğini belirtmek üzere İngilizce "ISSUED RETROSPECTIVELY" ifadesi yazılır.

İkinci nüsha Menşe İspat Belgesi düzenlenmesi

MADDE 24 – (1) Menşe İspat Belgesinin çalınma, kaybedilme ve hasar görmesi hallerinde ihracatçı veya gümrük beyannamelerini imzalamaya yetkili kanuni temsilcisi, ilk belgeyi düzenleyen gümrük idaresine veya Bakanlıkça yetkilendirilen kişi veya kuruluşlara başvurarak belgenin ikinci bir nüshasının düzenlenmesini talep edebilir.

(2) Gümrük idareleri, kendilerinde bulunan ve ihraç işlemi yapılmış olan eşyaya ait belgelere ve ilk belgeye uygun olarak düzenlendiğini tespit ettikten sonra ikinci nüsha Belgenin vize işlemini yapar.

(3) Ancak gümrük vizesi kutusuna vize tarihi olarak hüküm ifade etmek üzere, ilk dolaşım belgesinin vize tarihi ve seri numarası yazılır.

(4) İkinci nüsha olarak düzenlenen Belgenin (6) numaralı "Gözlemler" başlıklı kutusuna, Belgenin ikinci nüsha olduğunu belirtmek üzere İngilizce "DUPLICATE" ifadesi yazılır.

Menşe İspat Belgesinin değiştirilmesi

MADDE 25 – (1) Bir taraf ülke gümrük idaresi kontrolü altında bulunan menşeli ürünlerin tamamının veya bir kısmının gümrük işlemlerinin tamamlanması amacıyla o taraf ülke içinde başka bir yere gönderilmesi halinde, orijinal menşe ispat belgesi bir veya daha fazla D-8 Menşe İspat Belgesi ile değiştirilebilir. Müfrez D-8 Menşe İspat Belgesi/Belgeleri ürünleri kontrolü altında bulunduran Gümrük İdaresi veya yetkili makamlarca düzenlenir.

(2) Bir taraf ülkenin gümrük idaresinin kontrolü altında bulunan gümrük antrepolarına ithal edilen veya konulan taraf ülkelerden biri menşeli ürünlerin tamamının veya bir kısmının diğer bir taraf ülkeye gönderilmesi halinde, ürünleri kontrolü altında tutan gümrük idareleri veya yetkili makamlarca yeni bir D-8 Menşe İspat Belgesi düzenlenir. Bu durumda menşe ülkesi D-8 Menşe İspat Belgesinin 3 no'lu kutusuna dercedilir.

YEDİNCİ BÖLÜM

İbraz

Menşe İspat Belgelerinin geçerliliği

MADDE 26 – (1) Menşe İspat Belgesi, ihracatçı ülkedeki vize tarihinden itibaren altı ay geçerli olur ve bu süre zarfında ithalatçı ülkenin yetkili makamlarına ibraz edilmesi gerekir.

(2) İthalatçı ülkenin yetkili makamlarına ibraz edilecek Menşe İspat Belgeleri, ithalatçı gümrük idaresine birinci fıkrada belirtilen sürenin bitiminden sonra sunulması halinde, gecikmenin ihracatçının kontrolü dışında gerçekleşen istisnai durumlardan kaynaklanması halinde, uygulanan tercihli muamele çerçevesinde kabul edilebilir.

(3) Diğer geç ibraz hallerinde, ithalatçı ülkenin yetkili makamı, eşyanın belirtilen son tarihten önce gümrüğe sunulmuş olması kaydıyla menşe ispat belgelerini kabul edebilir.

(4) Menşe İspat Belgelerinin ibraz süresinden sonra tercihli muameleden yararlanması için bu sürenin bitiminden önce eşyanın gümrüğe gelmiş ve yine bu süreden önce ithalatçı veya gümrük beyannamesini imzalamaya yetkili kanuni temsilcisi tarafından yazılı olarak ilgili gümrüğe başvurulmuş olması gerekmektedir.

Menşe İspat Belgesinin ibrazı

MADDE 27 – (1) Menşe İspat Belgesi, gümrük mevzuatı ve ilgili mevzuat gereğince ibraz edilir. İlgili gümrük idaresi bu belgeye ek olarak ithalatçıdan eşyanın Anlaşmanın uygulanması için gerekli tüm koşulları karşıladığına dair yazılı bir beyan talep edebilir.

(2) Eşyanın tercihli rejiminden yararlanmasını teminen ibrazı gereken Menşe İspat Belgesinin, bu belgeyle ilgili eşyanın fiili ithalinden evvel veya fiili ithali sırasında ibraz edilememesi ve ilgili ithalatçı tarafından eşyanın bekletilmeden ithalinin istenilmesi durumunda, tercihli rejim uygulanmaz ve indirimsiz vergi nispetleri üzerinden tahakkuk yapılarak vergiler kesin olarak tahsil edilir. Ancak bu kabil eşyanın fiili ithalini müteakip süreleri içerisinde, usulüne uygun Menşe İspat Belgesi işlemi yapan gümrük idaresine ibraz olunduğu takdirde; ibraz olunan Menşe İspat Belgesinin ithal edilen eşyaya ait olduğunun gümrük beyannamesi ve ekleri belgelerle karşılaştırılarak anlaşılması ve belgenin geçerlilik süresinin geçirilmemiş olduğunun tespiti kaydıyla tercihli vergi oranına göre hesaplanan vergi tutarları ile tercihsiz vergi oranına göre hesaplanan vergi tutarları arasındaki fark mükelleflerine iade edilir.

(3) İbrahim edilen Menşe İspat Belgesinde Anlaşma kapsamında tercihli taviz tanınmayan eşyanın da belirtilmiş olması halinde tercihli muamele yalnızca Belgede yer verilen Anlaşma kapsamında tercihli taviz tanınan eşyaya uygulanır.

Parçalar halinde ithalat

MADDE 28 – (1) İthalatçının talebi üzerine ve Bakanlıkça belirlenen şartlara binaen, Armonize Sistemin 2. (a) Genel Kuralı anlamındaki birleştirilmemiş veya monte edilmemiş halde olan ve Armonize Sistemin XVI ncı ve XVII nci bölümlerinde ya da 7308 ve 9406 nolu pozisyonlarında yer alan ürünlerin, parçalar halinde ithal edilmesi halinde, bu tür ürünler için tek bir Menşe İspat Belgesi, ilk parçanın ithalatı esnasında gümrük idaresine verilir.

Destekleyici belgeler

MADDE 29 – (1) Aşağıda sayılan belgeler, bir Menşe İspat Belgesi kapsamındaki ürünlerin Türkiye menşeli olduğunu ve bu Yönetmeliğin diğer koşullarını yerine getirdiği hususlarını desteklemek amacıyla, 19 uncu maddede belirtilen belgeler arasındadır:

- a) İhracatçı veya tedarikçi tarafından söz konusu eşyanın elde edilmesi için gerçekleştirilen işlemleri doğrudan kanıtlayıcı nitelikte, örneğin ihracatçı veya tedarikçinin hesaplarında veya kendi muhasebe kayıtlarında yer alan bilgi ve belgeler.
- b) Taraf ülkelerden birinde düzenlenmiş veya hazırlanmış, imalatta kullanılan girdilerin menşe statüsünü tevsik eden, ulusal mevzuat uyarınca kullanılan belgeler.
- c) Taraf ülkelerden birinde düzenlenmiş veya hazırlanmış, girdiler üzerinde Türkiye’de yapılan işçilik veya işlemi kanıtlayan, ulusal mevzuat uyarınca kullanılan belgeler.
- ç) Taraf ülkelerden birinde bu Yönetmelik hükümlerine uygun olarak düzenlenmiş olan D-8 Menşe İspat Belgesi.

Menşe İspat Belgeleri ile destekleyici belgelerin muhafazası

MADDE 30 – (1) Yürürlükteki kanunlarda öngörülen süreler saklı kalmak üzere;

- a) Menşe İspat Belgesi düzenlenmesi için başvuruda bulunan ihracatçı, 19 uncu maddede belirtilen belgeleri,
- b) Menşe İspat Belgesini düzenleyen gümrük idaresi veya Bakanlıkça yetkilendirilen kişi veya kuruluşlar, 17 nci maddede belirtilen başvuru formunu ve başvuru sırasında firma tarafından kendilerine sunulan diğer tüm vesaiki,
- c) İthalat gümrük idaresi, kendisine ibraz edilen Menşe İspat Belgesini, en az üç yıl muhafaza eder.

Farklılıklar ve şekli hatalar

MADDE 31 – (1) Menşe İspat Belgelerindeki beyanlar ile ürünlerin ithalat işlemlerini yerine getirmek amacıyla gümrük idarelerine ibraz edilen belgelerdeki ifadeler arasında küçük farklılıkların bulunması, belgenin gümrüğe sunulan ürünlere tekabül ettiğinin kesin olarak ortaya konması kaydıyla, söz konusu menşe ispat belgelerinin geçerliliğini kendiliğinden ortadan kaldırmaz.

(2) Menşe ispat belgeleri üzerindeki ifadelerin doğruluğu üzerinde şüphe yaratması söz konusu olmayan, daktilo hatası gibi bariz maddi hatalar, bu belgelerin reddedilmesini gerektirmez.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Yetkili Makamlar Arasında Karşılıklı İşbirliği

Karşılıklı yardım

MADDE 32 – (1) Taraf ülkeler, yetkili makamları vasıtasıyla birbirlerine Menşe İspat Belgelerinin geçerliliklerinin ve bu belgelerde yer alan bilgilerin doğruluğunun kontrolünde yardımcı olur.

Sonradan kontrol talebi

MADDE 33 – (1) İthalatçı ülke yetkili makamları, Menşe İspat Belgelerinin sonradan kontrolünü talep edebilir.

(2) İthalatçı ülke yetkili makamı, ihracatçı ülke yetkili makamınca verilen Menşe İspat Belgelerinin gerçekliği veya eşyanın gerçek menşesine ilişkin bilgilerin doğruluğu hakkında makul bir şüphesi olduğunda veya sondaj usulü ile yapacağı kontrol sonucunda anılan belgeleri sonradan kontrol talebi ile vizeyi yapan ihracatçı ülke yetkili makamına geri gönderir.

(3) İthalatçı ülke yetkili makamları Menşe İspat Belgesi ve fatura yahut bu belgelerin birer kopyasını, gerektiğinde araştırmanın gerekçelerini de belirterek ihracatçı ülkenin yetkili makamlarına geri gönderir. Menşe ispat belgesinde yer alan bilgilerin doğru olmadığı kanaatini uyandıran elde edilmiş tüm belge ve bilgi, kontrol talebini desteklemek üzere gönderilir.

(4) Sonradan kontrol işlemleri veya eldeki başka bilgilerden bu Yönetmelik hükümlerinin ihlal edildiğinin anlaşılması durumunda gümrük idaresi, resen veya taraf ülkenin talebi üzerine inceleme yapar ya da bu tür bir ihlalin belirlenmesi ve önlenmesine yönelik olarak ivedi bir inceleme başlatır.

Sonradan kontrol işlemleri

MADDE 34 – (1) Menşe İspat Belgelerinin kontrol talebi, bu belgelerin Bakanlığa gönderilmesi suretiyle yapılır.

(2) Menşe İspat Belgelerinin kontrol talebi; belgenin arkasında yer alan doğruluğun kontrolü istemi bölümünün, kontrol talebinde bulunan ithalatçı ülke yetkili makamının adı ve açık posta adresi,

yazı makinesi veya mürekkepli kalemle ve matbaa harfleri ile yazılarak doldurulması suretiyle yapılır.

(3) Kontrol talebinde bulunulan yer ve tarih belirtilip mühür, imza ve kaşe koymak suretiyle onaylanır.

Sonradan kontrol talebinin incelenmesi

MADDE 35 – (1) Kontrol, ihracatçı ülke yetkili makamı tarafından yapılır. Bu amaçla, ihracatçı ülke yetkili makamı, her türlü delil talep etme ve ihracatçının hesaplarını denetleme veya gerekli gördüğü diğer kontrolleri yapabilme yetkisine sahiptir.

(2) İhracatçı ülke yetkili makamları Menşe İspat Belgesinin kontrol sonucunu belgenin arkasında yer alan kontrolün sonucu bölümünü aşağıdaki şekilde doldurmak suretiyle belirtir:

- Birinci veya ikinci maddelerden uygun olanın önüne (x) işareti konur,
- Kontrolü yapan yetkili makamın adı ve kontrol tarihi yazılır,
- Okunabilir mühür, imza ve kaşe koymak suretiyle onaylanır.

Sonradan kontrol sonuçları

MADDE 36 – (1) Sonradan kontrol talebinde bulunan ithalatçı ülke yetkili makamı, kontrol sonucundan en kısa zamanda haberdar edilir.

(2) Kontrol sonuçlarında, belgelerin gerçek olup olmadığı, söz konusu ürünlerin taraf ülkelerden biri menşeli olarak kabul edilip edilemeyeceği ve bu Yönetmeliğin diğer hükümlerine uygun olup olmadığı hususları açıkça belirtilir.

(3) 8 inci madde kapsamında kümülasyon uygulandığı hallerde, kontrol sonuçlarına ithal edilen girdilere eşlik eden D-8 Menşe İspat Belgesinin bir örneği de eklenir.

(4) Gümrük idaresi, kontrol sonucunun beklenmesi süresinde söz konusu ürünlere tercihli muamele uygulanmasını askıya almaya karar verirse, ürünlerin gerekli görülen ihtiyati tedbirlere bağlı olarak serbest bırakılmasını ithalatçıya önerir. Bu önerinin kabulü halinde, söz konusu belge kapsamı eşyanın kanuni vergisi ile tercihli vergisi arasındaki fark kadar nakit veya teminat mektubu alınarak, eşyanın gümrük işlemleri tamamlanır. Sonradan kontrol amacıyla gönderilen belgelerin, ihracatçı ülke yetkili makamınca doğruluğunun teyidi yapılarak geri gönderilmesinden sonra teminata bağlanan gümrük vergileri iade edilir.

(5) Makul şüphe durumlarında, on ay içinde cevap alınamaması veya cevapta söz konusu belgelerin doğruluğunun ya da ürünlerin gerçek menşeinin tespitine imkân verecek ölçüde yeterli bilginin bulunmaması halinde, talepte bulunan ithalatçı ülke yetkili makamları, istisnai durumlar hariç olmak üzere söz konusu eşyaya Anlaşma hükümlerinin uygulanmasını reddeder.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Cezalar

MADDE 37 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerine aykırı fiiller hakkında, 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanunu, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu ile yürürlükteki ilgili diğer mevzuat hükümleri uygulanır.

Serbest bölgeler

MADDE 38 – (1) Yetkili gümrük idaresi, nakliyeleri esnasında bir serbest bölgeyi kullanan ve bir Menşe İspat Belgesi kapsamında ticarete konu olan eşyanın başka eşyayla değiştirilmemesinin veya hasara uğraması ve bozulmasını önleyici normal işlemler dışındaki herhangi bir işleme tabi tutulmamasının temini konusundaki her türlü tedbiri alır.

(2) Birinci fıkra hükümlerine istisna olarak, taraf ülkelerden biri menşeli herhangi bir ürün, bir menşe ispat belgesi kapsamında bir serbest bölgeye ithal edildiği ve bir işçilik veya işlem den geçirildiği takdirde, tatbik edilmiş olan işçilik veya işlemin bu Yönetmelik hükümlerine uygun olması koşuluyla, ihracatçının talebi üzerine yeni bir Menşe İspat Belgesi, ilgili gümrük idaresi veya Bakanlıkça yetkilendirilen kişi veya kuruluşlar tarafından düzenlenir.

Transit haldeki veya antrepodaki eşyaya ilişkin geçici hükümler

MADDE 39 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerine uygun olan ve Yönetmeliğin geçerli olduğu tarihte sevk halinde olan ya da antrepolarda veya serbest bölgelerde geçici depolanan eşyaya, gümrük idaresine Yönetmeliğin geçerli olduğu tarihten itibaren dört ay içinde, eşyanın 14 üncü madde hükümleri çerçevesinde doğrudan nakledilmiş olduğunu gösteren belgelerle beraber ihracatçı

ülkenin gümrük idaresince sonradan verilmiş bir Menşe İspat Belgesinin sunulması kaydıyla tercihli rejim uygulanabilir.

Diğer hususlar

MADDE 40 – (1) Bu Yönetmelikte yer almayan hususlar hakkında 7/10/2009 tarihli ve 27369 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gümrük Yönetmeliğinin ilgili hükümleri uygulanır.

Yürürlük

MADDE 41 – (1) Bu Yönetmelik 1 Temmuz 2016 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 42 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

- 29 Mayıs 2016 tarih ve 29726 sayılı Resmi Gazete’de Hazine Müsteşarlığı tarafından “FİNANSAL TABLOLARIN SUNUMU HAKKINDA TEBLİĞ NO:(2008/1)’DE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ” yayımlanmıştır. Bu Tebliğ ile 18 Nisan 2008 tarih ve 26851 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan “Finansal Tabloların Sunumu Hakkında Tebliğ No: (2008/1)”in 10 uncu maddesinin dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır. Yapılan değişikliğe ilişkin tablo aşağıda yer almaktadır.

Değişiklik Öncesi	Değişiklik Sonrası	Açıklamalar
FİNANSAL TABLOLARIN SUNUMU HAKKINDA TEBLİĞ TEBLİĞ NO : (2008/1) Dipnotların sunumu MADDE 10 – (4) Şirketler yıl sonu finansal raporlarını genel kurullarının onayladığı tarihten itibaren bir ay içinde yurt çapında dağıtımı yapılan ve son bir aylık asgari ortalama tirajı Müsteşarlıkça belirlenen günlük iki gazetede dipnotsuz olarak ilan ettirirler. İlan edilen finansal raporlar şirketlerin internet sitelerinde dipnotlarıyla birlikte yer alır.	Tebliğ’in 10 uncu maddesinin 4 üncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.	Yapılan değişiklikle şirketlerin yıl sonu finansal raporların gazete ve internet ortamında ilanına ilişkin hüküm yürürlükten kaldırılmıştır.

